

HYVÄT PUUTARHANYSTÄVÄT !

On harmaa maanantaipäivä, onneksi yöllä oli satanut lumenhärmää maahan, niin ei tunnu niin pimeältä. Tänään en leivo mitään niinpä päätin kirjoitella Teille omia ja yhdistyksen syksyn kuulumisia.

Haluan vielä kiittää Teitä kaikkia lämpimästi yhdistyksemme 30-v. syntymäpäivistä

Oli ihanaa nähdä kuinka suurella joukolla saimme juhlistaa juhluvuotta, herkutella yhdessä ja viettää mukavaa iltaa iloisessa tunnelmassa! Oli juhlallinen hetki seisoa yhdistyksen "äidin" Ellen Helon kanssa rinnakkain eteisessä ja ottaa jokaisen puutarhanystävän lämmöllä vastaan. Kaikki Teidän lämpimät kiitokset ja halaukset tallensimme Ellenin kanssa sisimpäämme!

Lämpimät kiitokseni myös kaikille kesän pihakutsujen emännille; Leilalle, Ellenille, Maijalle, Eeva-Liisalle ja Tiinalle! Pihakutsut ovat mukava, kotoisa tapahtuma ja ne ovat kovin suosittuja. On mielenkiintoista kuulla ja nähdä miten puutarhaa on rakennettu ja sen aina tuntee miten rakas oma piha ja koti on meille kaikille :) Pihakutsut jatkuvat ensikesänäkin...

Syksyn tupaillat olivat myös kovin suosittuja, lämmin kiitokseni Tynkkysen Raijalle mielenkiintoisista ja innostavista illoista! Tammikuun lopulla jatkuvat sitten tuttuun tyyliin tupaillat Virran Vierashuoneessa, nähdään sitten joukolla :)

Syyskokous pidettiin Sinisessä talossa marraskuussa, kiitos kaikille mukana olleille. Lämmin kiitokseni luottamuksesta, jatkan ilolla työtäni yhdistyksen puheenjohtajana! Ipyn entinen hallitus jatkaa tärkeää työtään, ainoastaan Paula Andersson jää pois hallituksesta. Kauneimmat kiitokseni Paulalle yhdeksän vuotisesta taipaleesta Ipyn hallituksessa!

Kotimaan pikkujouluretki on aina niin tykätty retki, niin tänä vuonnakin. Retkemme suuntautui Tampereen seudulle, bussin täytti iloinen puheensorina, herkuttelimme ihanan maistuvan pikkujoululounaan Villa Hakkarissa Lempäälässä. Tuo kartano on rakennettu yli 200 vuotta sitten ja mm. leveät lattialankut ovat yhä alkuperäiset. Lempäälästä ajelimme Tampereen Tallipihalle, joka on kauniisti kunnostettu 1880-luvun tyyliin, jolloin se oli Finlaysonin patruunan tallipiha. Siellä oli kauniisti jouluvaloilla somistettu joulutori ja pikkupuodit avoinna, löytyipä tallipihalta tupsujalkaiset työhevosetkin kärkeä vetämässä niin kuin ennen vanhaan! Lapsille oli "settisponi" ratsastusta, me nautimme Tallipihan kahvilassa iltapäiväkahvit kahvileipien kera.

Kaikenlaista mukavaa on tänäkin syksynä kuulunut yhdistyksen ohjelmaan ja innolla suunnittelimme vuodelle 2026 mielenkiintoisen toimintasuunnitelman!

Lue kotisivuilta mielenkiintoinen matkaohjelmamme ja ota yhteys Maritta Anttoseen p. 050 352 1851 ja ilmoittaudu matkalle mukaan. NÄE JA KOE HOLLANNIN KEVÄINEN KUKKALOISTO OMIN SILMIN :)

Tänä syksynä jäi moni jakamista odottava perenna jakamatta, osa on taas kasvanut liian isoksi ja uhkaa valloittaa liian ison alueen itselleen. Ensi vuonna täytyy ottaa tavoitteeksi raivata liian täyteen kasvaneita istutusalueita. Ehdimme purkaa navetan takana olleet vanhat, lahoavat puiset istutuslaatikot ja siirtää niiden kasvit uusiin paikkoihin. Levitimme laatikoissa olleen hyvän mullan alueelle, aiomme kylvää siihen keväällä nurmikon. Navetan eteläseinustalle mieheni muurasi vanhoista painavista, käsintehdyistä tiilistä pitkän penkin, johon istutin siirrettyjä perennoja ja "valeistutukseen" keijuangervoja. Toinen pitkä penkki jäi muuraamatta kun meiltä loppuivat nämä vanhat tiilet, nyt on jostakin yritettävä löytää niitä lisää, sillä harkot ovat kalliita ostaa.

Kasvihuoneeni tuotti satoa erinomaisesti, tomaatteja tuli yli ison perhepiirimme tarpeenkin! Kasvatin myös eri värisiä kirsikkatomaatteja, oli keltaisia, oransseja ja punaisia. Lapsista kirsikkatomaatit ovat parhaita, niitä on niin kivaa popsia, me itsekin aina kastellessa kasvihuonetta popsimme niitä iltapalaksi. Kasvihuonekurkut tekivät hyvän sadon, kurkkuja pitäisi ehtii keväällä kylvää ainakin kaksi eri kertaa, niin saisi satoaikaa jatkettua pidemmäksi, eikä kerralla olisi liian paljon ylituotantoa. Ylimääräisiä tomaatteja ja kurkkuja vien aina ystäville ja naapureille. Munakoisot onnistuivat myös oikein hyvin, tein niistä ruokaa viikottain elokuun alusta marraskuun alkuun saakka. Meidän perhepiirin lempiruoka on munakoisojen satoaikaan kreikkalainen herkkuruoka moussakka. Teen sitä kerralla kunnan annoksen isoon uunivuokaan. Suippopaprikat tuottivat hyvän sadon, samoin ennätysmato tuli myös valkosipuleista. Perunat kasvoivat hyvin ja niinkin pieni perunamaa antaa tosi paljon satoa, riittää koko talveksi ja jää siemenperunatkin itselle.

Kuten tosiaan tiedätte olen jouluihminen, minusta on niin ihanaa sisustaa kotia jouluun, leipoa maistuvia joululeivonnaisia pakastin täyteen, nähdä lastenlapsien silmien loistavan joululooa ja jännitystä: "mitähän mahtaa joulupukin säkistä löytyä!" Luen usein satuja lapsille ja miten innolla he kuuntelevatkaan joulusatuja. Tiedättekö, täällä maalla meidän kodin ikkunoista usein tonttukin kurkkii...

Joulu tulee pian, maisema vain ei ole nyt niin jouluihminen, tosin viime yönä oli satanut lumenhärmää maahan. Se sulaa kyllä pois, kun huomiseksi luvataan monta astetta lämmintä. Viikonloppuna säätiedotus ennustaa pakkasta ja lumisadetta, saa nähdä pysyykö se lumi maassa vai lämpeneekö sää taas. Toivon aina valkoista joulua, olisi lapsillekin ulkona mukavaa puuhaa, lapsenlapsemme kaksivuotias Otto rakastaa lumitöitä. Hän pienellä lumilapiollaan auttaa aina isäänsä lumihommissa. En toivo kovia pakkasia, enkä hurjasti luntakaan, mutta ei minusta Suomen talveen kuulu vesisateet tammikuussa. Vaikka olenkin tietoinen ilmastonmuutoksesta...

TOIVON TEILLE KAIKILLE HYVÄT PUUTARHANYSTÄVÄT

VALOISAA JA HYVÄÄ JOULUA ja ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 2026

LÄMPIMÄT KIITOKSENI PIAN KULUNEESTA VUODESTA 2025 TEILLE KAIKILLE

Jouluterveisin Maritta